

— Yhteisön oikeuden rikkominen, koska valituksen kohteena olevassa määräyksessä valittajilta evätään tehokkaan oikeussuojan saanti, mikä on ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn Euroopan yleissopimuksen 6 artiklan vastaista yhdessä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 artiklan toisen kohdan kanssa luettuna, sillä määräyksessä käsitellyä ensimmäisessä oikeusasteessa pidetään virheellisesti pakollisena oikeussuojakeinona yksilöiden intressien suojaamiseksi.

Tribunale di Brescia – Terza Sezione Civile 30.7.1999 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asioissa 1) Markfactor SpA ja 2) F. Apollonio & C. SpA vastaan Ministero delle Finanze

(Asiat C-303/99 ja C-304/99)

(1999/C 333/27)

Tribunale di Brescia – Terza Sezione Civile on pyytänyt 30.7.1999 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 12.8.1999, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta asioissa 1) Markfactor SpA ja 2) F. Apollonio & C. SpA vastaan Ministero delle Finanze ennakkoratkaisua seuraavaan kysymykseen:

Ovatko yhteisön oikeuden ja erityisesti 17.7.1969 annetun neuvoston direktiivin 69/335/ETY⁽¹⁾ 10 ja 12 artiklan mukaisia 23.12.1998 annetun Italian lain nro 448 (GURI, 29.12.1998, nro 302, supplemento ordinario) 11 §:n 1 momentin kaltaiset säännökset, joiden mukaan ”yhtiöitä koskevien muiden toimien” merkitsemisestä rekisteriin vuosina 1985-1992 suoritettava julkinen maksu (tassa di concessione governativa) on suoritettava kiinteänä vuosimaksuna, joka on osake- ja kommandiittiyhtiöiden osalta 750 000 Italian liiraa ja rajavastuuyhtiöiden osalta 400 000 Italian liiraa vuodessa.

⁽¹⁾ EYVL L 249, 3.10.1969, s. 25.

Tribunale di Brescia – Terza Sezione Civile 30.7.1999 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Leglerdata SpA vastaan Ministero delle Finanze

(Asia C-305/99)

(1999/C 333/28)

Tribunale di Brescia – Terza Sezione Civile on pyytänyt 30.7.1999 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 12.8.1999, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta asiassa Leglerdata SpA vastaan Ministero delle Finanze ennakkoratkaisua seuraaviin kysymyksiin:

1. Ovatko yhteisön oikeuden ja erityisesti 17.7.1969 annetun neuvoston direktiivin 69/335/ETY⁽¹⁾ 10 ja 12 artiklan mukaisia 23.12.1998 annetun Italian lain nro 448 (GURI, 29.12.1998, nro 302, supplemento ordinario) 11 §:n 1 momentin kaltaiset säännökset, joiden mukaan ”yhtiöitä koskevien muiden toimien” merkitsemisestä rekisteriin vuosina 1985-1992 suoritettava julkinen maksu (tassa di concessione governativa) on suoritettava kiinteänä vuosimaksuna, joka on osake- ja kommandiittiyhtiöiden osalta 750 000 Italian liiraa ja rajavastuuyhtiöiden osalta 400 000 Italian liiraa vuodessa.
2. Ovatko yhteisön oikeuden mukaisia lain nro 448/98 11 §:n 3 momentin kaltaiset säännökset, joiden mukaan kun on maksettu 1 momentissa tarkoitettua suurempi summa, lasketaan tästä johtuvalle palautukselle laillisia korkoja sen suuruusina kuin ne olivat sinä päivänä, jona tämä laki tuli voimaan (eli 2,5 prosenttia vuodessa) eikä 26.1.1961 annetun lain nro 29 5 §:ssä, yhdessä sen 1 §:n kanssa ja sellaisena kuin se on myöhemmin muutettuna, tarkoitettua koron suuruusena.

⁽¹⁾ EYVL L 249, 3.10.1969, s. 25.

Finanzgericht Hamburgin 29.4.1999 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Banque Internationale pour l’Afrique Occidentale S.A. (BIAO), selvitystilassa, vastaan Finanzamt für Großunternehmen in Hamburg

(Asia C-306/99)

(1999/C 333/29)

Finanzgericht Hamburg on pyytänyt 29.4.1999 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 13.8.1999, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Banque Internationale pour l’Afrique Occidentale S.A. (BIAO), selvitystilassa, vastaan Finanzamt für Großunternehmen in Hamburg seuraaviin kysymyksiin:

- I. Yhteisöjen tuomioistuimen toimivalta ennakkoratkaisun antamiseen:

Onko yhteisöjen tuomioistuin EY:n perustamissopimuksen 177 artiklaan (josta on tullut EY 234 artikla 1.5.1999 voimaan tulleen, 2.10.1997 allekirjoitetun Amsterdamin sopimuksen perusteella) perustuvassa ennakkoratkaisumenettelyssä toimivaltainen tulkitsemaan yhtiömuodoltaan tietynlaisten yhtiöiden tilinpäätöksistä 25 päivänä heinäkuuta 1978 annettua neljättä neuvoston direktiiviä 78/660/ETY (EYVL 1978, L 222; jäljempänä tilinpäätösdirektiivi) paitsi silloin, kun epäselvyydet liittyvät pääomayhtiöitä koskevien kansallisten kauppaoikeudellisten tasesäännösten (tässä Saksan *Handelsgesetzbuchin* (HGB) 264 § ja sitä seuraavat pykälät) soveltamiseen direktiivien mukaisella tavalla, myös silloin,

1. kun tilinpäätösdirektiivi on täytäntöönpantu (tässä Saksan *Bilanzrichtliniengesetz*illä, jäljempänä BiRiLiG) ottamalla osa sen sisällöstä osaksi kaikkia elinkeinonharjoittajia koskevia kansallisia kauppaoikeudellisia tasesäännöksiä (tässä HGB:n 238 §:ää ja sitä seuraavia pykäläiä), vaikkei tilinpäätösdirektiivin johdanto-osassa ja 2 artiklassa mainittua oikean ja riittävän kuvan periaatetta (true and fair view) ole näiden osalta otettu sellaisenaan osaksi lakitekstiä (toisin kuin pääomayhtiöiden osalta HGB:n 264 §:n 2 momentissa ja 289 §:n 1 momentissa);

2. kun kansallisen vero-oikeuden (tässä Saksan *Einkommensteuergesetz*in (EStG) 5 §:n 1 momentin ensimmäinen virke, luettuna yhdessä *Körperschaftsteuergesetz*in (KStG) 8 §:n 1 momentin ja *Gewerbsteuergesetz*in (GewStG) 7 §:n kanssa) mukaan silloin, kun määritetään taseen laatimiseen velvollisten elinkeinonharjoittajien voittoa, lähtökohdaksi otetaan kauppaoikeudellisen hyvän kirjanpitoavan sovellettavuus ja

- a) kun hyvästä kirjanpitoavasta on säädetty (tilinpäätösdirektiivillä) yhdenmukaistetuissa, kaikkia elinkeinonharjoittajia koskevissa säännöksissä (HGB:n 238 § ja sitä seuraavat pykälät) tai
- b) kun kyse on pääomayhtiöitä koskevista erityisistä tasesäännöksistä (HGB:n 264 § ja sitä seuraavat pykälät);

3. kun kansallisessa vero-oikeudessa viitataan muussa yhteydessä kauppaoikeudellisiin tasesäännöksiin sisältyviin käsitteisiin ja arviointiperusteisiin?

II. Luottoriskien käsittely taseessa

1. Onko myönnettyjen ulkomaanluottojen arvoa korjattava taseessa maariskin (valuuttariskin, siirtoriskin) takia, ja onko tämä tehtävä niin, että samoin kuin taseen vastaavissa alennetaan ulkomaansaamisten arvoa (tilinpäätösdirektiivin 19 artikla ja 39 artiklan 1 kohdan b ja c alakohta sekä HGB:n 253 §:n 3 ja 4 momentti), taseen vastattavissa tehdään varaus (tilinpäätösdirektiivin 20 artiklan 1 kohta ja HGB:n 249 §:n 1 momentin 1 virke) vieraisiin ulkomaanluottoihin liittyvien avaalien tai takuiden kaltaisista vastuusitoumuksista (tilinpäätösdirektiivin 14 artikla ja HGB:n 251 §, "risk subparticipation agreement")?

2. Onko edellytetyn tase-erien erikseen arvostamisen (tilinpäätösdirektiivin 31 artiklan 1 kohdan e alakohta ja HGB:n 252 §:n 1 momentin 3 kohta) kanssa yhteensopivaa se, että riskit otetaan huomioon varsinaisten erillisarvonkorjausten tai -varauksen sijasta yleisinä arvonkorjauksina tai -varauksina, vaikka luottotappion aiheutuminen ei ole yksittäistapauksissa erittäin todennäköistä:

- a) Voidaanko sellaisen luottokelpoisuusriskin vuoksi, joka ei ole akuutti vaan pelkästään piilevä, tehdä yleinen arvonkorjaus, ja voidaanko tämä tehdä paitsi saamisen arvonlennuksen muodossa, myös avaalien tai takuun kaltaisten vastuusitoumusten osalta tehdyn varauksen muodossa?
- b) Voidaanko sellainen maariski, jonka toteutuminen ei ole erittäin todennäköistä, ottaa huomioon yleisenä maakohteisena arvonkorjauksena (pauschalierte Einzelwertberichtigung, yleinen erillisarvonkorjaus), ja voidaanko tämä tehdä paitsi saamisen arvonlennuksen muodossa, myös avaalien tai takuun kaltaisten vastuusitoumusten osalta tehdyn varauksen muodossa?

3. Onko sallittua tai pakollista, että maariski määritetään yrityksen omien liikesuhteiden, kokemusten ja tietojen perusteella tai toimialalla saatujen tietojen perusteella tai maaluokistusten perusteella tai nämä menetelmät yhdistämällä taikka jollain muulla tavalla?

4. Saadaanko riski ottaa huomioon myös silloin, kun

- a) riski oli olemassa jo tehtäessä sitä liiketoimea, johon riski liittyy, ja
- b) kun riski on monta kertaa suurempi kuin siitä saatava voitto tai tulo (tässä alle vuoden avaalikorko)?

5. Voidaanko maariski ja luottokelpoisuusriski ottaa mahdollisesti huomioon samanaikaisesti saman luoton osalta tekemällä arvonkorjaus tai varaus, ja onko nämä tehtävä yhdessä erässä vai erillisissä erissä?

6. Onko tällainen riskien samanaikainen huomioon ottaminen sallittua myös silloin, kun ensimmäinen niistä on arvostettu erikseen ja toinen taas yleisesti?

7. Onko riskien kahdenkertainen huomioon ottaminen vältettävissä asianmukaisesti sillä, että yhden riskin huomioon ottamisen jälkeen jäljelle jäävän riskin laskentaperusteeksi otetaan se määrä, joka saadaan vähentämällä luottomäärästä ensin mainittu riski?

III. Arvonselvennys (Wertaufhellung)

1. Onko tilinpäätösdirektiivin 31 artiklan 1 kohdan c alakohtaan bb alakohtaan sanamuodosta huolimatta arvonselvennyksenä otettava huomioon paitsi vastuiden kasvaminen, myös vastuiden pienentyminen?

2. Onko tilinpäätöspäivän ja taseen laatimispäivän välisenä aikana tapahtunut luoton kuoletus saamisen arvoa (taannehtivasti) selventävä seikka eikä vain sellainen arvoon vaikuttava seikka, joka vaikutukset liittyvät ainoastaan kuoletusvuoteen?

3. Kun arvonselvennykset koskevat kyseisen yrityksen kanalta suhteellisen vähämerkityksellisiä vastuita, voidaanko katsoa, että merkityksellinen ajanjakso ei pääty taseen allekirjoittamispäivänä tai tilinpäätöksen vahvistamispäivänä vaan sinä päivänä, jolloin kyseisen tase-erän arvostus on saatettu päätökseen?

Tribunale di Roman 1.7.1999 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö Armando Caterinoa vastaan vireillä olevassa rikosasiassa

(Asia C-311/99)

(1999/C 333/30)

Tribunale di Roma on pyytänyt 1.7.1999 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen